

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สรุปการรับฟังความคิดเห็น

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้จัดรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการฝ่ายอัยการ หน่วยงานภาครัฐ บุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม และบุคคลทั่วไป ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานอัยการสูงสุด www.ago.go.th หัวข้อ รับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย ระหว่างวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ รวม ๒๕ วัน

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน ๑ ครั้ง โดยรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการฝ่ายอัยการหน่วยงานภาครัฐ บุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม และบุคคลทั่วไป ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานอัยการสูงสุด www.ago.go.th หัวข้อ รับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมาย เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ระหว่างวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนทั้งสิ้น ๗๗ ราย เป็นข้าราชการฝ่ายอัยการจำนวน ๗๒ ราย บุคคลทั่วไปจำนวน ๕ ราย

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ข้าราชการฝ่ายอัยการหน่วยงานภาครัฐ บุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม และบุคคลทั่วไป

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานอัยการสูงสุด ระหว่างวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยรับฟังร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับและสอบถามความคิดเห็นเฉพาะวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการ

- ท่านเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ฉบับที่ ๕) หรือไม่

- กรณีวาระการดำรงตำแหน่งของประธาน ก.อ. และ ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านเห็นว่าควรเป็นอย่างไร

ผลการรับฟัง

มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนทั้งสิ้น ๗๗ ราย เป็นข้าราชการฝ่ายอัยการจำนวน ๗๒ ราย บุคคลทั่วไปจำนวน ๕ ราย โดยแบ่งกลุ่มจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ เห็นด้วยกับการแก้ไขร่างฯ มีจำนวน ๒๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๗๗ ราย

กลุ่มที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขร่างฯ มีจำนวน ๔๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๔๔ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๗๗ ราย

กลุ่มที่ ๓ ตอบแบบสอบถามเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการ มีจำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๖ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๗๗ ราย

๕. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

๕.๑. กลุ่มที่เห็นด้วย มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๗ ราย ดังนี้

(๑) จำเป็นต้องแก้ไขเพื่อรองรับการเปิดสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดที่จะมีขึ้น และคณะกรรมการ ก.อ. ควรมีระดับล่างเช่นเดียวกับศาล

(๒) ประธาน ก.อ. และ ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒิควรดำรงตำแหน่งแต่ละประเภทไม่เกินสองวาระแล้วเว้นวรรค ตามพระราชบัญญัติข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ (ฉบับเดิม) เพื่อให้การทำงานต่อเนื่องได้พัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้าราชการตุลาการ

(๓) ควรให้ประธาน ก.อ. เป็นได้แค่หนึ่งปีต่อได้อีกหนึ่งวาระ

(๔) เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่แก้ไข

(๕) มาตรา ๒๓ เห็นว่า ประธาน ก.อ. และคณะกรรมการ ก.อ. ควรมีวาระการดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองวาระได้เพื่อจะได้มีความต่อเนื่องในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบาย

(๖) เห็นด้วยกับร่างที่แก้ไขทั้งหมด

๕.๒ กลุ่มที่ไม่เห็นด้วย มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๓๙ ราย โดยสรุปได้ ดังนี้

(๑) ประธาน ก.อ. และ ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒิควรดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๒ วาระ แล้วเว้นวรรค

(๒) เป็นลักษณะเป็นการผูกขาดอำนาจของกลุ่มบุคคลกลุ่มเดียว ไม่ให้ออกัสบุคคลากรใหม่ที่มีความคิด ความสามารถที่หลากหลาย

(๓) ไม่เห็นด้วยในการแก้ไขมาตรา ๒๓ ควรเป็นตำแหน่งละวาระเดียวและไม่สลับกันเหมือนฉบับที่ใช้ในปัจจุบันส่วนมาตราอื่นเห็นด้วย ๑๒ ราย

(๔) อยากให้ดำรงตำแหน่งเพียงคนละวาระ (ประธาน ก.อ. และ ก.อ. เลือกตั้ง) เพื่อให้บุคคลอื่นได้เข้ามาทำหน้าที่ด้วย

(๕) ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิต้องดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ ๒ วาระ เพื่อจะได้ทำประโยชน์และพัฒนาองค์กรอัยการให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งเป็นการทำงานต่อเนื่องให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

(๖) ไม่เห็นด้วย ในการแก้ไข มาตรา ๒๓ เพราะไม่ควรเป็น ก.อ. ได้หลายวาระเพื่อไม่ให้ยึดติดกับอำนาจ แต่เห็นด้วยกับการแก้ไข มาตรา ๔๕ เพราะควรให้ข้าราชการตุลาการโอนกลับมาเป็นข้าราชการอัยการในอาวุโสเดิม ได้รับสิทธิตามเดิมทุกประการ

(๗) การที่บุคคลล้มละลายนั่นไม่ใช่เรื่องที่เป็นความชั่ว และมีทางถูกปลดจากล้มละลายได้ภายหลังครบ ๓ ปี จึงเป็นการเลือกปฏิบัติระหว่างฐานะขัดต่อรัฐธรรมนูญ การให้เป็นประธาน ก.อ. ติดต่อกัน ๒ วาระ สามารถเลือกตั้งใหม่ได้และงานเกี่ยวกับ ก.อ. เป็นงานบริหารไม่เกี่ยวข้องกับงานของอัยการสูงสุดที่ทำหน้าที่ในทางคดี

(๘) ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการสลับดำรงตำแหน่งของประธาน ก.อ. และ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ดำรงตำแหน่งสลับติดต่อกันได้

(๙) เหตุผลที่ให้ ประธาน ก.อ. สามารถ สลับมาเป็น ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอ้างว่าเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบายของประธาน ก.อ. นั้น ฟังไม่ขึ้น เนื่องจาก คณะกรรมการ ก.อ. ไม่ได้มีหน้าที่ในการบริหารงานของสำนักงานอัยการสูงสุดจึงไม่ต้องอาศัยความต่อเนื่องอันใด แต่หน้าที่สำคัญของ ก.อ. คือ เรื่องพิจารณาเรื่องโยกย้ายและวินัยข้าราชการ ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าการดำเนินการทั้งสองเรื่องดังกล่าว หากสามารถวิ่งเต้นกับ ก.อ. ท่านใดได้ จะส่งผลกระทบต่อที่ประชุม ก.อ. ทันที ดังนั้น การเปิดช่องให้ ก.อ. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก.อ. ที่ไม่ได้เป็นอัยการแล้วสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่มีวันจบสิ้น แม้จะอ้างว่าเป็นคนละประเภท ก็จะทำให้เกิดการสร้างอิทธิพลครอบงำองค์กรไม่มีที่สิ้นสุด ส่วนเรื่องวินัย ควรมีกำหนดระยะเวลาเร่งรัด เพราะการสอบวินัยที่ล่าช้า ส่งผลต่อการสื่อสารว่าองค์กรไม่ดำเนินการอย่างจริงจังกับคนทุจริตประพฤติมิชอบ จึงเสนอให้เติม มาตรา ๗๔ ที่แก้ไข ว่าดำเนินการทางวินัยโดยไม่ชักช้า โดยกำหนดกรอบระยะเวลาเร่งรัด เช่น ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วันนับแต่วันที่มิคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยขั้นต้น ฯลฯ

๕.๓ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการ มีจำนวน ๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๖ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๗๗ ราย โดยแสดงความคิดเห็นดังนี้

(๑) เป็นวาระเดียวในแต่ละประเภท เหมือนที่ใช้ในปัจจุบัน

(๒) แต่ละประเภทเป็น ๒ วาระ ไม่ติดต่อกัน และสลับแต่ละประเภทไปเรื่อย ๆ ตามร่างที่แก้ไขนี้

(๓) สองวาระติดต่อกัน

คำชี้แจง

สำนักงานอัยการสูงสุดขอชี้แจงว่า แม้ผลการตอบแบบสอบถามจะมีผู้ไม่เห็นด้วยต่อกรณีวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการเกินกว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ผู้เห็นด้วยกับร่างแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมีเพียงสามสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ก็มีจำนวนไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ของข้าราชการฝ่ายอัยการทั้งหมด จึงไม่อาจถือว่าการคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติ.....ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.....

กฎหมายใหม่ แก้ไข/ปรับปรุง ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย.....สำนักงานอัยการสูงสุด.....

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

- สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง.....ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ.....
- สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง.....

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

(๑) ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๙ และ มาตรา ๒๓ บัญญัติให้ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ก) (ข) ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว และมีให้ดำรงตำแหน่งประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิประเภทใดอีก จึงทำให้การดำเนินการตามนโยบายของประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิขาดความต่อเนื่อง ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ เนื่องจากวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนั้นเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป แต่การให้ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ข) ดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองวาระ อาจทำให้ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ นั้น มีบทบาทมากกว่าผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุด เนื่องจากผู้จะดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด หรือรองอัยการสูงสุด ในวาระต่อ ๆ ไป จะอยู่ในตำแหน่งท่านละ ๑ ปี เท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างผู้บริหารของสำนักงานอัยการสูงสุด กับคณะกรรมการอัยการ จึงสมควรให้ประธาน ก.อ. ไปดำรงตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ไปดำรงตำแหน่งประธาน ก.อ. ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ดำรงตำแหน่งประเภทเดียวกันติดต่อกันเกินสองวาระ

(๒) คณะกรรมการอัยการได้ออกประกาศ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน การกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้มีสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดขึ้นในสำนักงานอัยการสูงสุด ทำให้ต้องมีการโอนข้าราชการอัยการไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการ

สำนักงานอัยการสูงสุด รองเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ปรึกษาระบบงาน และผู้ช่วยเลขาธิการ สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเมื่อดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้ว การโอนข้าราชการตุลาการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการอัยการ จำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้จัดลำดับอาวุโสที่เคยครองและให้ได้รับเงินเดือน และเงิน ประจำตำแหน่ง ในชั้นและชั้นเดียวกับข้าราชการอัยการที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการอัยการ

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔๙ ข. (๒) กำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บรรจุเป็นข้าราชการอัยการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยไว้ว่า จะต้องไม่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว แต่กรณีผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการอัยการแล้วตกเป็นบุคคล ล้มละลายในภายหลังนั้นยังไม่มีบทบัญญัติใดที่จะพิจารณาดำเนินการ จึงต้องใช้วิธีการดำเนินการทางวินัย มาใช้กับกรณีดังกล่าว ซึ่งการลงโทษทางวินัยกฎหมายบัญญัติไว้เพียงกรณีของการต้องคำพิพากษาให้เป็น บุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายเท่านั้น แต่การถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ทุจริตนั้นเป็นไปได้อย่างเนื่องจากจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๖๓ - ๑๗๐ แห่งพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ หรือจะต้องมีความผิดเกี่ยวกับการล้มละลายฐานยกยอกหรือฉ้อโกงตามกฎหมาย ลักษณะอาญา เมื่อเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ ข. (๖) ได้บัญญัติให้การตกเป็นบุคคลล้มละลาย ถือเป็นลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการ และมาตรา ๑๑๐ บัญญัติ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายบัญญัติถึงผลของการตกเป็นบุคคลล้มละลายภาย หลังจากการได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการอัยการแล้ว เป็นแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้การเป็นบุคคลล้มละลายเป็น เหตุให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ ไว้ในมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง (๒)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมการดำเนินการสอบสวนขั้นต้น มาตรา ๗๔ เพื่อให้กรณีมีพยานหลักฐานชัดเจนว่า มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สามารถเสนอคณะกรรมการอัยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้โดยไม่ต้องสอบสวนวินัยขั้นต้น

เนื่องจากปัจจุบันข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันและยังมีบทบาทใน การกำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม จะเห็นได้ว่าสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการแสวงหาข้อเท็จจริง สำคัญเกี่ยวกับในประเด็นที่สังคมให้ความสนใจมาเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์อย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ซึ่งในบางครั้งพยานหลักฐานที่มีการนำมาเผยแพร่เป็นข้อมูลจากเอกสารทางราชการมีความน่าเชื่อถือ จึงไม่ อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อออนไลน์เป็นช่องทางหนึ่งในการหาข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานใน เบื้องต้นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ กรณีดังกล่าวหาก ปรากฏพยานหลักฐานเบื้องต้นปรากฏชัดเจนว่ามีมูลอันจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ จึงไม่จำเป็นที่ จะต้องมีการดำเนินการสอบสวนขั้นต้นก่อนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๔ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการอัยการมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้โดยไม่ต้องมีการดำเนินการสอบสวนขั้นต้นก่อน

(๕) มาตรา ๗๘ กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยขั้นต้นข้าราชการอัยการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน

เนื่องจากในการสอบสวนกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๕ บัญญัติให้คณะกรรมการสอบสวน มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนขั้นต้นมีประสิทธิภาพและมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยขั้นต้นข้าราชการอัยการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและมีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้..... เพื่อแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น.....

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร..... แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการอัยการให้สามารถดำรงตำแหน่งได้มากกว่าวาระเดียว ในส่วนของการดำเนินการทางวินัยให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการโอนข้าราชการธุรการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการ ให้จัดลำดับอาวุโสที่เคยครองและให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง ในชั้นและขั้นเดียวกับข้าราชการอัยการที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการ.....

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร..... ไม่มี.....

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร..... ไม่มี.....

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร..... ไม่มี.....

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง.....

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

๖.๓ กฎหมายนี้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร.....กฎหมายนี้จะช่วยให้การดำเนินการทางวินัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ.....

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐบาลในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ.....สำนักงานอัยการสูงสุด.....

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร.....ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายอัยการนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา.....
และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่ ไม่มี

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร.....จัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้แก่หน่วยงานภายในสำนักงานอัยการสูงสุด หน่วยงานภายนอก รวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานอัยการสูงสุด รวมถึงมีหนังสือแจ้งเวียนให้หน่วยงานต่าง ๆ ทราบ

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวน.....บาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้.....อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น.....อัตรา

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ.....ไม่มี.....

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม.....ไม่มี.....

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ.....ไม่มี.....

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ.....ไม่มี.....

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ไม่มี
๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ ไม่มี
๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษทางอาญา ไม่มี
๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือ
ดำเนินกิจการทางปกครอง ไม่มี

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์
อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ.....

(นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์)

อัยการสูงสุด

วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคณะกรรมการ ๒ (สุชума)

โทร. ๐ - ๒๑๔๒ - ๑๗๗๙

โทรสาร ๐ - ๒๑๔๓ - ๙๔๕๙

<http://www.cmiss.ago.go.th>

E-mail : cmiss2@ago.go.th